

hidtil ere udsatte paa Grund af det sværende finantssielle Forhold mellem Danmark og Island, Foranstaltninger, som ere saa paatrængende, at Islands Bllsærd og Velvære ikke kan opretholdes uden en saadan Støtte herfra, som man haaber at modtage gjennem det Bølob, som jeg vil ønske maatte blive bevilget. Grempeviis nævner ifølge Motiverne, Sp. 1252 den kongelige Commissarius adffillige; han taler saaledes om Dampffibsfarten, og i nær Forbindelse dermed staaer jo Postforbindelsen i det Indre. Hvad Dampffibsforbindingen angaaer, er hans Mening den, at Dampffibe skulle gaae heelt omkring Island og anløbe forffjellige Steder. Postgangen i det Indre er saa ynkelig og jammerlig, at man ikke kan gjøre sig noget Begreb derom, uden at have seet det. Jeg har tre Gange bereist dette Land, og jeg skal ikke med eet Ord overdrive Tilstanden, men De kunne være overbeviste om, at den er, som jeg siger, idetmindste saavidt min Kundskab strækker. De saakaldte Veie ere, som allerede bemærket af det ærede Medlem for Hølvæl Amts 4de Valgfreds (Krabbe), ikke Veie i den Forstand, hvori vi tage dette Ord, men Stier, meget flatte Fodstier, der om Vinteren i Almindelighed ødelægges, især paa Fjeldskrænterne ved nedskridende Fjeldstykker, saa at der hvert Foraar kræves betydelig Udbedring af disse Forbindelsesmidler, naar den ene Mand skal kunne komme til den anden. Der er ogsaa i Motiverne nævnt Fisserierne og Anskaffelse af Dæksfartøier til Fisseriets Fremme. Saafremt Fisseriet skal foretages i en Udstrækning, der kan baade Landet, og med de Midler, som virkelig kunne gjøre det indbringende at drive Fisseri, navnlig Fisseri efter saadanne Fiss, som give en virkelig og stor Indtægt, er det nødvendigt, at Dæksfartøier anvendes dertil. Det vigtigste af de nævnte Fisserier, nemlig det saakaldte Havkalfvæfisseri, kan kun drives med Dæksbaade, fordi disse Fiss ere saa store — det er, som bekjendt, et Slags Haier, der leve paa Bunden af Havet — at det ikke er muligt at tage en eneste saadan Fiss paa aabne Baade; den er meget længere end nogen islandsk Baad. Vi see ogsaa, at paa Grund af den indre Uformuenhed til at foretage No-

get kommer det ene fremmede Selskab efter det andet og etablerer sig for at drive Fangst; iaar har et norsk Selskab etableret sig med Hensyn til Torstefisseriet, jeg troer det er i Djfjord paa Nordland og Seydisfjord paa Vestlandet. Dette beviser, at der ikke er Styrke nok i Landet selv, og at det er Foretagelsesmidler, hvortil der saa haardt trænges, som de maae haabe og vente at modtage herfra. — Der er tillige talt om at conservere den nuværende Skovbestand; den er meget ubetydelig, saa ringe, at man næsten ikke aner, at man kommer igjennem en Skov, naar man rider der. Tidligere har der været meget betydelig Skov paa Island, jeg har været tilstede ved en Udgravning af Rødder, der vare undergaaede en Forvandling, de vare omtrent petrificerede — Svartabrand kaldes de — og deraf kan det sees, hvor store Træer der har været paa Island; men at man nu, da Landet er øde og blottet, conserverer den Smule, der er tilbage, er ikke mere, end hvad Enhver maa ønske. Naar man har ønsket at opøffe nye Skove, da vil det være meget vanskeligt nu, da alle Hegn, alt Værn og Læ er forsvundet med de gamle Skoves fuldstændige Tilintetgjørelse. Man har meent, at Island besidder Kilder, der ere rige i mineralst Henseende; men jeg troer ikke, at de have stor Betydning. Der er vel en Deel Svovlkilder, især i den sydvestlige og nordlige Deel af Landet, men de give ikke synderligt Udbytte, og hvad de sidstnævnte angaaer, som kunne blive fordeelagtige, da veed jeg, at hvad der hemmer Udbyttet, er Manglen paa Communicationsmidler; den nærmeste er 6 til 7 Mil fra Nordkysten. Et engelsk Selskab har tidligere havt den; men saavidt jeg veed, har det opgivet den. Her vilde et Betanlæg være overmaade paa sin Plads. Naturligtviis kan der her ikke være Tale om Jernbaner, som man for Spøg har yttret; men noget bedre Veie end de Fodstier, man i Almindelighed maa benytte sig af, vilde være vel anbragte, og jeg troer, at Veie nogenlunde lode sig anbringe paa Terrainet mellem de nævnte Svovlkilder og den nævnte Havn, Husavil. Hvad Dampffibsfarten angaaer, da troer jeg, at det Allerbedste vilde være, — det er kun en Tanke,